

När wijszheet,
ädel dygd hwar
annan räcka
handen, blijr
engla-lifnad bygd
o...

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1707
Unnerus/Cavallia

National Library
of Sweden

När Wiffheet/ ädel Sygd
Hwar annan räcka handen/
Blijr Engla-lefnad bygd
Och fäst med Kärleks banden.

Styldigst wiffat och öfwersändt
ifrån A B O /

Då
Wäl-Ehrewyrdige och Höglärde Herren

M^{AG.} **ANDREAS**
UNNERUS,

Berömmelig Mathesios LECTOR wid det
Kongl. Gymnasium i Wexjö.

Med
HögEdle och HögtFörnähme Jungfru

Jungf. ANNA
CAVALLIA,

Den Högwyrdige Herrens och Biskopens i Wexjö

Herz OLAI CAVALLII

Kärälskelige Jungfru Dotter/

I Höga och Förnähma Personers Närvaro Christeligen sam-
manwigdes den Anno 1707.

af
Smäländste NATIONEN.

TRYCKT med WILHELM GRÄNEN.

i Åbo

De gamlas ordspråk plår sitt Koos gemenlig
winna:

Tro fritt de luga eij/ de gå eij gärna
frå

Den rena sanning/ men rätt henne pee-
ka på/

Så just som Skytten snäll i måhlet plågar
hinna.

Som Mannen/ säija de/ han Gifftermåhlet råkar/
Så haat han lyckan til/ så går det honom fast:
Det blir för honom wiss hans åhra eller last/
Til des hans Lesnadz trä the Parcens wåld afbråkar.

Når det eij lyckas wåhl/ så får han först ehfara/
Föracht/ förtreet/ och harm/ stor neesa/ skam och blygd/
Hur han olycklig är/ det föres uth i bygd/
Så widt hans goda Namn omkring bekant kan wara.

Twert om: når Lyckan will med honom gunstigt föllja/
Som står på språng at gå och söka sig en Brud/
Den han will älska högst nåst Herren Himlens GUD
Då är alt wåhl; eij kan hans lycka Rychtet dölja.

Wåhl then som finner på/ en Wån af Stånd och Wårde
Som honom swara kan; når en af ådelt Blod
Blije parad med en Wån/ hwars bröst ett Anglamod
Bepryder och then Dygd/ som prissas af de Lårde.

En sådan Angla-Bild/ och alla Dygders Amma/
Höglårde LECTOR har J säkert letat opp/
Fru Fama haat der om/ sielf talt uti sitt lopp/
Och Brudens Dygder of beskrifwit allesamman.

Ly

Ty böra skyldigst wij af wördsamt sinne wijsa
Wär plickt med desse rar' ; fast ort och lyckan will
At framtee större Tienst of icke städia til/
Moot all Ehr Godheet den wij doch hiertwilligt prijsa.

Wij minnas ännu wäl den Dygd I hoos Ehr hyste
När I bland of som än wid Abo Parnass boo/
Som en Curator med all redlighet och troo
Med Lärdom/ och all Dygd of alrijd förelyste.

De lärde Prof I här Herr LECTOR nedlagt hafwen/
Den Wijsdom/ höga Konst/ I med Ehr stora slijt
I Abo han förwärst/ Ehet alswar och Ehet nijt
Gör at Ehet ädla Namn med Ehr ey lägz i grafwen.

Så är ey undran wärdt/ at Venus will förena
Med Wijsdom ädel Dygd/ med Lof en Skönhet raar
Och at hon will att slijt och Eyskhet blij ett paar/
Hoo kan Herr LECTOR Ehr then förmohn nu förmena?

Om Sylla mente sig den största fågnad wunnit/
När han Metellum fick sig til en trogen wän;
Så han Her Brudgum I/ fast större orsak än
Den förra frögda Ehr/ som sielfwa Porciam funnit.

Eij Croesi ägendom; eij Perlers många häfwor;
Eij Perlei wällust stoor; eij Midæ myckna guld/
Jämföras kunna/ med en Owinna som är huld:
Ty hon widt öfwergår/ all werldzens Silf och gäfwor.

Och som nu Himlen sielf/ Tu ädle hiertan parat/
Hwars Blod uprunnet/ och sitt uhrsprung hafwer fått/
Af twenne Slächter som all ähras högder nått/
För det de trågit lärt/ och Hiorden wäl bewarat.

Så är och deras Dygd i Edra ädle sinnen
Inrotat worden sä/ at ingen twisla tör
Med mindre I til den än mehra ökning gör/
Fast hon än redan är intryckt i allas minnen.

Hwem kan doch säija det/ at nonsin Ornen rasta/
En Duswa ostridbar/ en Spars ell' Korp utkläckt:
Men twärt om haar han städz af sig ett alster wäckt
Som sig i mod och krafft helt lijt/ kan mycket brasta;
Alltså

Alltå går det och til/ at Barnen gärna ärfwa/
Med sielfwa blodet stratt föräldrars tapperheet/
En god Natur och Art/ bögd til all losligheet:
Ty kunna de sig snart stort prijs och roos förwärfwa.

Hur detta Hionelag/ har sine faders dater
Städz effterfolgt/ och rätt på Dygdebahnen gått/
Weet hwar en redlig Siäl/ som sig har hugna fått
Af deras gemenskap/ och mehr än wackra later:

Ty är fast bättre wij demödigt dem inswepa
I Ewig ähremis/ än stympat teckna an;
Kmedan Acrag klot/ med sin konstbara hand/
Knappt kunde på en gång/ alt som sig bör uprepa.

Så lefwen sälle! nu I Jordste Änglar samman
Som härkomst/ älder/ Dygd/ haa hopafogat nu/
Så at I blifwit Ett/ som för haan warit Tu.
Ehrt Adle Namn skal bli/ i Ewig lof med gamman.

Så länge Lärdom/ Konst: så länge dygdig lefnad/
På Jorden blijr berömd/ och ähra bland oss boor/
Så länge skal och I förnähme stå i floor:
O Himmel! låt så stee: förunn mång ähr och trefnad!!

